

gjængelig Fornødenhed." Det er af den Slags Sætninger og den Slags Udtryk og Forklaringer, som jeg ikke tror, at det er rigtigt at optage i en Lov, uden at det udpensles i nøjagtige Udtryk, hvad der er deres Mening, da de lettelig ville give Anledning til Strid og Misforstaaelser, og hvorledes skal man saa faae saadanne løst? Men jeg tillod mig at udtale, at jeg vilde fremstille nogle Træk af, hvorledes en saadan Lov kunde affattes. Loven bør efter min Mening kun omfatte nogle faa Hovedbestemmelser vedrørende Ægtepagter, og de vigtigere Træk har jeg tænkt mig faaledes, at enhver Pagt indgaaet af myndige Ægtefæller, før eller under Ægteskabet, vedrørende Eiendoms- og Formuesforhold, eller Bestemmelser med Hensyn til Børnenes Opdragelse og Oplæring skal være gyldig uden højere Stadfæstelse; men kun være bindende lige overfor Trediemænd, naar en saadan Pagt er thinglæst samt understrevet af begge Ægtefællerne. Dog skal efter min Betragtning alene Hovedstolen — thi jeg mener, at det bør gjøres gjældende, at det er alene Hovedstolen — eller den Kapital, som en af Ægtefællerne har indbragt i Boet, kunne være Gjenstand for Særeie; men derimod ikke Hænterne eller den Driftskapital og det Udbytte, der fremkommer ved Benyttelsen af disse; og ved Samlivets Ophør, ved den ene Ægtefælles Død, bør de nævnte Kapitaler ikke længere være Gjenstand for Særeie, men være de samme Lovregler underkastede, som ere gjældende i vor Lovgivnings almindelige Regler om Arv og Stifte. Endvidere bør ingen Retshandel vedrørende Kjøb, Salg, Laan, Panttætning, Borgen (Kautionsstillelse) eller Børns Opdragelse og Oplæring have Retsgyldighed, med mindre den er understrevet af begge Ægtefæller i Bitterlighedsvidners Overværelse. Endvidere skulde det andet Stykke af det foreliggende Lovforlags § 8 optages, hvori det hedder: „Der tilkommer Enke samme Afgang som den, Enkemand har efter den bestaaende Lovgivning, til at sidde i uskiftet Bo". Dette kan efter min Mening være tilstrækkeligt til at ordne det Forhold her i Landet, og jeg kan efter min Anskuelse ikke gaa videre, kan navnlig ikke efter det Indtryk, jeg hidtil har modtaget, gaa ind paa den ærede Forslagsstillers Forslag, saaledes som det foreligger her. — Jeg skal endnu kun tillade mig at fremkomme med en Bemærkning til den Anmærkning, der findes knyttet til Lovforlaget, hvor det hedder: „Nærmere Begrundelse findes i Forslagsstillers 1884 udgivne Skrift „Om Ægtefællers formueretlige Eigestillelse“ (Jakob Lunds Boghandel i Kjøbenhavn) især

§. 65—93". Jeg maa tillade mig at udtale, at dette ganske vist er en noget mærkelig og enestaaende Motivering af et Lovforslag, som jeg i og for sig ikke kan have noget imod. Jeg tror alligevel, at det ikke vilde være heldigt, om man gjorde det til en Regel at motivere eller nærmere forklare Lovforslag paa den Maade; som Regel tror jeg ikke, det vilde være heldigt, navnlig ikke lige overfor de forskjellige Faktorer, som skulle behandle Lovforslagene.

Salkier: Naar jeg tager Ordet i Anledning af nærværende Lovforslag, er det for at udtale den bestemte Overbevisning, at det i enhver Henseende er forkasteligt og ikke paa nogen Maade kan tjene blot som Grundlag for Behandlingen af dette overordentlig vanskelige og udviklede Emne. Jeg skal da først og fremmest sige, at dette Forslag forekommer mig at være i høj Grad ubetimeligt. Hvis en saadan Ordning blev gennemført, er der ikke nogen Tvivl om, at det vilde være en Samfundsomvæltning, som vi aldrig endnu have set Mage til i hele Retsudviklingen. Som Grund til en saadan Samfundsomvæltning maatte da ganske sikkert kræves, at der var en levende og stærk Overbevisning, der gav sig Udslag i kraftige Handlinger hos i alt Fald en stor Del af Folket. Men i Modsatning hertil ser man, at dette Forslag er blevet modtaget med den fuldstændigste Ugyldighed. Jeg har ikke hørt et eneste Mennekte, som overhovedet har nærret den fjerneste Interesse for det eller omtalt det. Mellem Juristerne maatte et Lovforslag af denne Art, der griber ind i de fineste og vanskeligste Materier, jo ganske sikkert antages at ville vække den største Opmærksomhed og Interesse, men desuagtet har, saavidt jeg har været i Stand til at mærke, ikke et eneste Mennekte blot reist et Ord for eller imod det, paapeget dets mange Mangler eller gjort gjældende, hvilke Fortrin man muligvis kunde tillægge det. Jeg skal endvidere udtale, at efter min bestemte Overbevisning er det ganske forkasteligt i sit Princip, idet det, som det gaar ud paa, er Ophævelsen af Fællesskabet mellem Ægtefæller. Nu er det saa, som den ærede Forslagsstiller berørte, at dette Instituts Udvikling kan forfølges tilbage til den graa Aldtid, til de første Provindsiallove, og Forholdet er da dette, at jo længer tilbage man gaar, jo mere barbariske og hedenste Forholdene ere, des mindre havde man af Formuesfællesskab. Principet om Formuesfællesskabet udviklede sig først efterhaanden saaledes, at det gennem Provindsiallovene, navnlig den jydste Lov, kom mere og mere